

ЗАПИС ОД ЕДНО ВЕЛЕПРЕДАВСТВО

Пред три години на Илинден, ден кој со години буди радост и достоинство кај мојот македонски народ заминав во посета на манастирот "Прохор Пчињски", изграден во чест на светецот Прохор Пчињски, исцелител и богољубец. Ја прославуваме и ја чувствуваме Крушевската република и постоењето на слободната македонска држава, нејзин наследник и следбеник, држава како дел од Самуиловото царство и царството на Александар и Филип Македонски. Размислувам дека не случајно на празникот на Св. Илија се прогласени Крушевската Република 1903 година и слободната македонска држава во 1944 година. Св. Илија бил пророк, кој осум векови пред Христа го прорекувал неговото доаѓање за спас на светот. Тука има симболика во пророштвото за воскреснувањето на македонската држава, која како феникс изронува од многуте небидници и опстојува, живее, постои и ќе постои за век и веков. Горда и радосна што мојата држава конечно е самостојна и независна и е исполнет сонот на многуте генерации, влегувам во манастирската црква, палам свеќи за вечно постоење на мојата земја, со

желби за мирен живот и љубов меѓу нас.

Одненадеж слушам познат глас, пее и зборува на мојот јазик, а во српска црква. Погледнувам, и што има да видам, велепредавство, Божје велепредавство. Зоран Вранишковски, поранешниот студент по градежништво, експлудиката Јован Дренвицки, повторно го хиротонисуваат за владика српски. Слушам, гледам и не можам да верувам, дали навистина се случува Божје велепредавство, но не само Божје, туку и велепредавство на сопствениот народ. Излегувам од црквата со грутка в грло, стојам на црковните скали и не можам да верувам во она што го видов и слушнав, се почувствував предадена и понижена.

Е, па добро, Српската црква во своите гради вила змија, змија која на првото незадоволство ќе каса, ќе труе, ќе убива.

Жалам што од мудроста на Св. Сава и епископот Николај Велимировиќ ништо не примиле српските свештениски умови. Многу жалам што името на Св. Сава го употребуваат како изветвена фраза спротивно на неговите заложби и учење. Е, па мој српски комшиски народе, не сме

род ниту по крв, ниту по јазик, но сме по вера, ние православни, вие православни, веруваме во исти светости, но сега и тоа сакаат да ни го поматат, со тоа што во своите редови вашата црква прима свештенички отпад, човек кој не го сака и почитува ниту својот народ, па се прашувам како ќе го почитува српскиот народ кој не му е род ниту по крв ниту по јазик. А, за Божјото велепредавство и да не зборуваме. Не може никој на Бога два пати да му се колне и заветува за верна служба, за верба во него и негово проповедање. Е, па тоа е против сите, не само црковни, туку и општочовечки закони. Зборот е Господ. Се прашувам дали патријархот Павле не помисли кога го одобри чинот на назначувањето на Божјото правило "каква сетва-таква жетва". Е, па драги мои "Божји слуги", кој сее омраза, ќе жнее зла судбина. Но, драги мои не успеавте да го понижите мојот народ, со невраќањето на спомен-obelјата и на примањето на државната делегација, па ние учевме и учиме од постарите православни светости светите Кирил, Методиј, Климент и Наум и чествувањето го направивме според нивното учење, сите присутни запа-

ливме свеќи за вечно име македонско, за вечно постоење на Македонија со благослов на Св. Прохор Пчињски, Св. Илија и Бога, но запаливме и свеќи за спас на вашите грешни души.

Ги гледам случувањата од велепредавството до денес и сè повеќе се уверувам во постоењето на вселенската правда за неправедно нанесената вселенска болка. Не се случуваат случајно некои случувања. Три години по велепредавството, почнуваат разговори, преговори за независно Косово и за отцепување на српската душа на православието од телото на СПЦ. Три години по велепредавството референдум за осамостојување на Црна Гора, односно за одвојување од Србија и од СПЦ. СПЦ се обидува да го подели мојот македонски народ заривајќи му нож во душата и вербата во Бога, но не успева, но таму се одделува Црногорската православна црква, а се отцепува и духовниот корен, Косово од Србија. Па, нели е тоа доказ за постоењето на вселенската правда и Божјото правило "каква сетва - таква жетва".

Љ. Јовиќ Гроздина,
Скопје

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

